

2. Полякова О. М., Соломніков І.В. Передумови форсування мережі мультимодальних транспортно-логістичних центрів в Україні / О. М. Полякова, І.В. Соломніков // Вісник економіки і промисловості. — № 34. — 2011. — С. 217 — 222.

3. Ширяєва Л. В., Козеренко І.А. Перспективи розвитку логістичних центрів в Україні на основі Європейської та Азіатської моделей / Л. В. Ширяєва, І.А. Козеренко // Вісник Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля. — № 4 (146). — 2011. — С.74 — 81.

4. Дашенко Н. М. Розвиток логістичних центрів на сучасному етапі [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.nbu.gov.ua.

Мельник Н. О.,

*к.е.н., ст. викладач кафедри «Економіка і менеджмент»,
Київська державна академія водного транспорту імені гетьмана
Петра Конашевича-Сагайдачного*

АНАЛІЗ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Сучасний розвиток України — це, насамперед, величезна в стабільності та зростанні багатьох показників система, яка повинна забезпечувати своєчасне формування та оновлення виробничих ресурсів. Що в свою чергу вимагає від держави формування ефективної інвестиційної та інноваційної політики для вітчизняних підприємств.

В умовах ринкової економіки функціонування і розвиток підприємств водного транспорту багато в чому зумовлені ефективністю їх інноваційного та інвестиційного розвитку. Тим часом статистичні дані останніх років підтверджують той факт, що для підприємств водного транспорту України характерна серйозна криза в інноваційній та інвестиційній сфері. Це обумовлено низьким рівнем інноваційної активності її суб'єктів та проблемами в забезпеченні інвестиційними ресурсами, що пояснюється відсутністю економічних механізмів і важелів для запровадження інновацій та інвестицій. Як результат, лише 10 % суднобудівних підприємств України використовують провідні промислові технології [1].

У розвинутих країнах інноваційна діяльність є одним з найважливіших засобів збагачення країни. Кількість інноваційно-активних промислових підприємств у цих країнах досягає 70 —

80 %, в Україні цей показник постійно зменшується від 26 % у 1994 р. до 13,1 % у 2012 р. [2].

Варто зазначити, що починаючи з 1991 р. в Україні жодного бюджетного року не була виконана визначена ст. 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», норма щодо забезпечення державою бюджетного фінансування наукової та науково-технічної діяльності обсягом не менше 1,7 % валового внутрішнього продукту (ВВП) України. Типова щорічна цифра видатків на науку складала 0,3—0,4 % ВВП. У той же час фінансування науково-технічних робіт державою становить в Японії 2,98 %, США — 2,69 %, Німеччині — 2,52 %, Франції — 2,13 %, Великобританії — 1,84 % ВВП країни. У 2012 р. загальний обсяг прямих іноземних інвестицій, внесених в Україну, з урахуванням його переоцінки, утрат, курсової різниці, склав 49,4 млрд. дол. США. На підприємствах промисловості зосереджено 30,9 % загального обсягу прямих інвестицій в Україну, у фінансових установах — 33,1 % [2].

До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає майже 83 % загального обсягу прямих інвестицій, входять Кіпр, Німеччина, Нідерланди, Російська Федерація, Австрія, Велика Британія, Франція, Швеція, Віргінські Острови, Сполучені Штати Америки.

Проблеми залучення інвестиційних ресурсів у будь-яку галузь уміщують у собі цілу низку факторів, що впливають на сам процес інвестування. Одним з найважливіших факторів у цьому процесі виступає ефективність нормативно-правового регулювання. Тому специфіка теперішньої ситуації в країні полягає в тому, що необхідні зміни потрібно провести в якомога коротші терміни, оскільки Україна повинна забезпечити сприятливий інвестиційний клімат для бізнесу [3].

У відповідності до даних державної служби статистики України, за останні 11 років підприємствами транспорту та зв'язку було освоєно інвестицій у основний капітал у розмірі 234 млрд. грн., а відповідно у 2011 р. 39,4 млрд. грн. Це найбільший показник інвестицій у транспортний сектор з часів світової економічної кризи. У 2012 р. обсяг капітальних інвестицій склав 32,5 млрд. грн. Загальна кількість інвестицій у транспортну галузь за останні 3 роки скоротилась на 17 %, в порівнянні з 2009 р., і склала лише 24581,7 млн. грн. На діяльність водного транспорту з цієї суми припадає лише 0,42 % (104,1 млн. грн.). Це менше на 600 тис. грн.

ніж інвестиції у водний транспорт у 2001 р. Хоча в порівнянні з 2009 р., обсяг інвестицій до цієї галузі збільшився на 63 % (у 2009 р. — 63,51 млн. грн.).

Всього в транспортну галузь України вкладено понад 3,2 млрд. дол. США, що на 27 % більше інвестицій за попередній рік. Найбільшу суму інвестицій було вкладено у перевалку вантажів — 1,35 млрд. дол. США, (на 37 % більше ніж у 2010 р.). Інвестиції в перевізні потужності водного транспорту впали на 10,5 % — до 5,7 млн. дол. США. Стосовно інвестування у розвиток портів та їх інфраструктури, то за останні 5 років, через конфлікти керівництва портів зі стівідорами Україна не доотримала 2,1 млрд. дол. США, що призвело до значного зносу основних фондів — на рівні 74 %. На сьогоднішній момент середній вік портальних кранів складає 24 роки [4].

У 2011 р. обсяг капітальних інвестицій, вкладених в ринок водних перевезень України, збільшився на 32 % у порівнянні з аналогічним періодом 2010 р., перевищивши 1,35 млрд. дол. США. Експерти Світового банку вважають, що транспортна система України вимагає \$5 млрд. інвестицій протягом наступних 10 років [5].

Залучення іноземних інвестицій в транспортну галузь України позитивно вплине на транспортну забезпеченість країни, задоволення потреб економіки та виробництва у перевезеннях, стимулюватиме економічне зростання країни, залучить до цієї галузі більше кваліфікованих кадрів, призведе до її автоматизації та впровадження інноваційних процесів та технологій, а також підніме її конкурентоздатність на міжнародних ринках.

Література

1. Концепция развития транспортно-дорожного комплекса Украины до 2020 года // Транспорт. — 2001. — № 29. — С. 27-32.
2. Офіційний сайт Державного комітету статистики України — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua
3. Журнал Автошляховик України. Вісник центрального наукового центру транспортної академії України. — 2010. — № 13.
4. Еженедельный информационно-аналитический журнал «Транспорт». — № 48-49 (684-685). — 7 декабря 2011 г.
5. Електронний журнал «Фінанси ЮА». [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://news.finance.ua/ua/~1/0/all/2012/02/17/269821>.